Verden erobrer Kongens Nytorv

De tider er forbi, hvor Forårsudstillingen var en platform for unge danske talenter. I dag bidrager kunstnere fra hele verden. Det gør udstillingen mere international, men skaber også behovet for et fælles tema.

KUNST

Forårsudstillingen 2011. Kunsthal Charlottenborg. Nyhavn 2, København. Gratis onlinekatalog på Charlottenborg Fondens hjemmeside: www.forårsudstilling.dk.
Til 25. april.
♥♥♥♥♡♡

Næppe nogensinde før har Forårsudstillingen været så lidt dansk. Eller så meget andet end dansk. En nordisk jurykomité bestående af en finne, en svensker, en nordmand, en dansker, der bor i Tyskland, og en tysker, der bor i Danmark, har lukket 54 (ud af 912!) kunstnere gennem spærregrænsen – det vil sige 54 kunstnere fra 'store dele af verden', som det med en smule underdrivelse hedder i pressemeddelelsen. Det er nærmest hele verden, der har benyttet lejligheden til at blive synliggjort på Kongens Nytorv i København. Den tid er fortid, hvor udstillingen var en rugekasse for specielt danske talenter. I dag er den lokale rugekasse blevet en international terminal.

PETER MICHAEL HORNUNG, KUNSTREDAKTØR

En national hjørnesten i det danske kunstliv har globaliseret sig selv i overensstemmelse med en tidsånd, der ikke sætter grænser, hverken teknisk eller geografisk. Ikke at udstillingen af den grund virker overfyldt, snarere det modsatte.

Der er ikke for mange værker: 94, ud af 200-300 gange så mange mulige. Til gengæld er disse få værker tidkrævende på grund af de relativt mange videofilm. Skulle man se dem alle, ville det tage knap tre timer. Hvortil kommer de øvrige indslag. Forårsudstillingen er nærmest at ligne med en eksperimenterende kortfilmfestival, der har forklædt sig som kunstudstilling.

FORÅRET SPRINGER UD. **I Shahar Marcus' videoværk fra 2010 følger man en velklædt israelsk selvmordskandidats forberedelser til sit 'spring for troen'. Han ender med at blive hængende i gadebilledet.** Stillbillede fra 'Leap of Faith'

DET ER DA også en udenlandsk videokunstner, Mani Ghodratnama fra Iran, der med sine fem korte, men skrøbeligt smukke film er løbet med juryens specialpris. Mani Ghodratnama var i konkurrence med ni andre deltagere, men bemærk venligst: med ingen fra værtslandet.

Flere af de ni nominerede kunne have fortjent at hjemtage prisen til deres del af verden. Riikka Kuoppalas film 'Under a Burning City' er umiskendelig finsk både ved sit sprog og i sin tunge stærke stemning, men den giver små oplevelser fra sig, som man ikke mister, i det samme øjeblik man flytter opmærksomheden til næste objekt.

Som for eksempel kunne være israeleren Shahar Marcus' videoværk 'Leap of Faith' fra 2010. Det er en lidt over tre minutter lang eller snarere kort film om en mand, der stilfuldt forbereder sig på at springe ud ad et vindue og til sidst hænger i luften, akkurat som i et kendt fotografi af happeningkunstneren Yves Klein. Måske er der ligefrem en ukrediteret reference til Klein.

Andre videofilm, som det lønner sig at bruge lidt tid på, skyldes franskmanden Sebastien Berthier og iraneren Shirin Sabahi, svenskeren Joanna Lombard og Jumana Manna fra Palæstina. Jumana Mannas besøg på Ollerup Gymnastikhøjskole har resulteret i en videoinstallation 'The Danish Gymnastics Project', som med sit lydspor af heroisk korsang ikke forekommer helt ukritisk over for stedets mandige ånd.

DET ER DE mange forskellige videofilm, der stjæler de besøgendes opmærksomhed og tid. Det skyldes ikke, at maleriet som genre glimrer ved sit fravær på Forårsudstillingen. For der er eksempler fra bl.a. finnen Aki Turunen, tyskeren Stefan Haase og nordmanden Gunvor Nervold Antonsen. Sidstnævntes billeder er tilmed så store, at de kan tage en hel væg i besiddelse. Men de virker i sammenligning med videofilmene alligevel mindre påfaldende, måske fordi de er uden det samme fornyelsespotentiale.

Videofilmen kan også tillade sig at trække på vores kendskab til spillefilmen, som tyskeren Maximilian Moll gør det med sin film 'Revolution_Reloaded', som er en opdateret parafrase over den russiske mesterinstruktør Sergej Eisensteins klassiker om panserkrydseren 'Potemkin', fra 1925. Filmens historisk kendte højdepunkt udspiller sig på en lang trappe i den ukrainske (og tidligere sovjetiske) havneby Odessa, og i sin moderne version krydsklipper kunstneren mellem trappen og de mange turister, der i dag færdes på stedet uden kendskab til det blod, som engang har flydt på stedet.

> **Forårsudstillingen er nærmest at ligne med en eksperimenterende kortfilmfestival, der har forklædt sig som kunstudstilling**

Forårsudstillingen er blevet ophængt i kunsthallens renoverede sydfløj, og det er ikke svært at se, hvad nymalede og perfektible omgivelser kan gøre for kunsten. Emilie Lundstrøms lille video 'Sharpening Beak' – af duen, hvis bevægelser er eftersynkroniseret med skudsalver – kom ikke til sin ret dengang, da KE, Kunstnernes Efterårsudstilling, var henvist til et liv i en af Carlsbergs rå og forladte tappehaller i Valby. Det gør den her, hvor rammerne er professionaliserede.

Forårsudstillingen 2011 lancerer sig selv som »den vigtigste åbne censurerede udstilling i Norden«. Det er ikke rent pral, selv om stort set alle deltagere endnu står og vipper på karrierestigens nederste trin. Men når alle og enhver, uanset stil og nationalitet, kan indsende værker til udstillingen, skærpes behovet for et fælles tema, der kan give alle disse forskellige kunstnere noget fælles at samles om. Åbenhed er ingen dyd, hvis den kan forveksles med mangel på sammenhæng. Men det er naturligvis blevet til gavn for kvalitetsniveauet, at det materiale, der vælges ud fra, har fået et større internationalt vingefang.

peter.michael.hornung@pol.dk

CHARLOTTENBORG FORÅRSUDSTILLINGEN

I sin nuværende skikkelse har Forårsudstillingen på Charlottenborg **eksisteret siden 1857**. Den afholdes af Charlottenborg Fonden i samarbejde med Kunsthal Charlottenborg.

Selv om udstillingen aldrig har haft en klausul, der forhindrede udlændinge i at deltage, **slog internationaliseringen først helt igennem sidste år**.

I år er den geografiske spredning endnu større**. Af 54 deltagende kunstnere er kun de 7 fra Danmark**. Kun én disse er ikke debutant. De resterende 47 er fra de øvrige nordiske lande, Europa, USA, Japan, Israel og Palæstina. Der var i alt 912 ansøgere, med lidt over tre værker i gennemsnit.

Ligesom i fjor har juryen haft til opgave at indstille ti værker til Juryprisen. **Prisen gik i år til Mani Ghodratnama**.